

A photograph of two cats in a city square. On the left is a dark grey cat with bright yellow eyes. On the right is a white cat with black patches on its head and ears, also with yellow eyes. They are looking at each other. In the background, there are city buildings, trees, and a group of people. A green banner is at the top, and another green banner is at the bottom.

Zoomerafontuure van Dorus en Loesje

door hun zelf verteld!

1: hoe het
begon

Dorus vertelt: hoe het begon

Mijn mammaLoes kwam op een somerse dag opeens aan mijn deurbel bellen. Ze wasse gebracht door haar visboer die toefallig mijn kant oppemoest. En hij bragge haar met de flauwerpauwerauto in zijn oplaader over de weg.

Sellufs nadat se gereede wert kwam se stuiterend aan.

- Oooooh mij hhart! Wat woonie fer weg. Mij buik is van mij ssslag van mij gehhobbel en gesstuiter ofer mij snelle weg. En jij kan jou huis niemeer ferlaate zonder jou tas met jou bekkapjes want jou weereld is feranderd jonge.

Nadat mijn mensen mijn mammie 20 gepelde garnaale en 4 toneinen gaafe kwam mamsie weer bij.

Ze sei dat ik met spoet mijn rijwijs moese haale want ze wau niet agger het stuur kjuipe.

- Doorie hoorie mij, jij moet jou rijwijs haale want jou MammaLoesje ga nie selluf achter jou stuur.

- Maar mamma... waarom?

- Mij buik pas er nie tusse en mij hart durruf het nie. Mij Bert krijg ze hartfersakking assie het hoor!

- Ooh, oke.

Dus ikke leren en de boeke induiken. Ooh dat sag er makkelijk uit seg. Daarna het ekssaame en ja hoor... ikke kjeeg mijn rijwispapiertje nog deselfde middag. Ikke kjeeg de sleutel van de auwtoo.

We gingen eers naar mijn huis tejug rijen. Want mammie had daar alles laat ligge, en ze souw daar vertelle waarom ze kwam.

- Doorie kom jij eens bij jou MammaLoesje . Wij ga saame Amserdam in. Dattie wat leer van waar jij woon. Jij ben nou groot en jij weeg ses kielo. Maar jij moet weete, wij moet foorzichtig zijn weeges het fierus. Daarom heb mamsie gehamster. Ze heb tonijn en bekkapjes, dattie veilig blijf. Jullie moete weten... ikke hep amper wat fan mijn stad gesien. Terwijl ik hier toch al ruim een jaar woon.

Mamma had natuurlijk ook toestemming gevraagd of ik mee mocht aan haar Soolfrau. Se moest wel goed op mij letten tijdens onze ontdekkingstocht. En afstand houden, wel anderhalve meter.

We gingen eerst naar het Vondelpark rijden. Dat is vlak bij mijn ommekeer.

- Doorie luister jij even naar jou MammaLoesje. Van me eigen weet ik wel dat wij nu in jou Vondelpark zijn. Het is jou grote en drukke park van Amsterdam Doorie. vroeger moesten we wel afstand houden anders mochten we hier niet wandelen. Nu moeten we afstand houden.

- Ooh dusse eerst mochten er alleen rijke mensen wandelen?

Watte raar!!

- MammaLoesje kan er ook niks aan doen van ze eigen.

- Mogen we hier ook plassen mammië? Ik moet niet en ik zie dat honden ook ofwel plassen doen.

-Jij ga nie plasse in mij Fondelpark . Straks ga iemand erin sitte en kan jij mee naar jou polizie . En jij moet uitkijke foor jou fierus.
-Maar ik doe het achter een boompie hoor!!
Ik moet eggie mamsie!!
-Jij heb er toch ook niks ofer te zegge van jou jeug van teegewoordig!
-Ooh dat lugte op sjeg. Ikke heb ook gelijk een drukkije daan.
-Ooooh mij hart en mij neus... MammaLoesje ga ze kapje ofer ze neus trekke. Hebbie geen rezpekt Doorie...

Toen liepe we weer richting uitgang. We zagen een oorlogsmoonument. Mamma fertelde me daar wat oofur.

-Doorie, mij hart foel nu feel ferdriet. Hier werden meneere fermoord, somaar! Jij kan het jou eigen toch nie foorstelle. Oorlog heb zofeel kapot gemaak jonge. Nog meer dan mevrouw Cooronaa.

- ooh watte sjielig voor die meneren.

- MammaLoesje heb fier blikkies tonijn meegenome van mij huis. Foor iedere meneer één want jij moet altijd goed eete Doorie.

Doorie hoorie mij....

Vanuit het Vondelpark gingen we naar het Spui toe rijden. Althans... asse we MammaLoes weer in de auwtoo kreeg. Ikke duwe en pjoppe. Eindelijk zat mamsie weer.

Wei ginge langzaam want mammie was een beetje bang. Watte makkelijk was, was dat er oofural bordjes hinge waar je heen kon gaan. Toen kwamen we na een tijdje op het Spui. Ik parrekeerde de auwtoo op het Spui. Daar stond een klein beeldje genaamd het Lieferdje. Mamma wis daar wel weer wat ofer te zegge.

Gemeente Amsterdam

Carel Kneulman (1915-2008)
Het Amsterdamse Lieverdje
1959

Het woord 'Lieverdje' kreeg bekendheid in 1941 door het dagblad Parool. Het woord werd gebruikt door de schreef journalist Henri Knap aldus over een jongen die een hondje van de verdrinkingsdood had gered. De hondje was het symbool voor het Amsterdamse straatstrotje: op zoek naar het hart van goud. In de jaren '60 werd het woord gebruikt door de maatschappijvernieuwers. Zo organiseerden zij het beeld. Ook is het 'Lieverdje' regelmatig gekidnapd. Het beeld staat voor het karakter van Amsterdam: Levendig, maar

-ooh Doorie jij moet goed kijke. Hier hebbie jou straatschoffie en hij heb ze hart van goud. Maar hij heb ook stoute dinge gedaan van ze eigen. Jij zie dan kan jij nog jou Lieferdje zijn.

-Oooh, dusse hij wasse eigenlijk een stoute jonge maar hij deed wat goeds en kjeeg een standbeeldje.

Dan zal ikke dat ook vast kjijg toch...?

-Jij krijg jou stanbeeldje in jou droome. Dat moeties ferdiene net als mij Bert. Hij heb ook op ze straat geleef en hij is mij eigen Liefertje. Maar jij mag er wel mee op jou footoo, foor mij eigen fersaaming .

Toen ginge we ofersteken om naar het begijnhofje te gaan.

Mamsie zei datte ik stil moes zijn daar. Iets met repek foor de bewoonsters daar.

-jij geloof het nie van jou eigen Doorie maar hier woone alleen vrouwe. Assie een menseman ben kan jij alleen op jou besoek koome. Van me eigen ga ik er nooit nie woone. Maar jou Mamsie ga wel eeve op ze footoo pooseere met ze begeinvrouw. Voor ze fersaaming.
En toen kreeg ik trek in iets lekkers.
Mamsie mag ik een ijsje....

Wordt vervolgd....

2

De stad in

Nieuwe
Haring €3.-

Broodje
Haring €3.50

Hier
de beste haring
zonder graan
schongemaakt
waar u bijstaat.

Vlaamse Haring

...ker en gezond

Nadat mamsie kaarsjes had aangestoken in het kapelletje verlieten we het Begijnhofje.

Ik kreeg geen ijsje fan mamsie. Se zei datte we op de markt een moot gebakken vis zouden eten.

-Pakkie jou flauwerpauwerauwtoo en rij jij mij eigen naar jou Albert Kuip naar mij viskraam. Oooh Doorie jij ga geniete van mij ferse vis en paaling...

Dus wij naar de Albert Cuyp rijden. Nou zeg, daar was het me toch een partij druk. Denkie om jou affestand jonge...

-Ja Mammie, gaan we ook wat eten? Ikke hep honger.

-MammaLoesje heb ook honger. Zij kan wel zes makkareele en drie lekkerebekke ferslinde!

-Ooh lekker. Mag ik dan kippeling? Met een saussie.

-Assie maar nie knoei op jou mooie vacht. Jij heb jou eigen zo mooi gepoets. Neeme maar jou serrefetje erbij.

-Hoeso een serrefetje? Ikke knoei niet hoor.

-Doorie MammaLoesje ken jou eigen!

-MAMMIEEE!!

-Dooooooooooooorie, klaar nu van jou groote lekkerbek. Jij gedraag jou eigen en jij luister. Wij zijn nu op jou Albert Kuip en jij moet weete jij loop op een beroemde markt. Hij heb ze naam van Albert Kuip, van me eigen ken ik hem nie. Maar jij houw jou fasoen.

Maar mamma zou mamsie niet sijn asse ze me niet ies ofer de gesjiedenis zou vertel.

-Albert Kuip dee aan kuns schildere maar hij leef nie meer. Hij heb nu wel ze eigen markt en jij kan er elke dag van jou leeve naar toe. Assie maar jou affestand houw.

We ging loope en we kwame het stantbeeld van Andre Hazes tege. Mamsie wou een footoow hep van ons en hem.

-Ooooh Doorie foor mij Bert. Mij hart zing: “een beetje ferlief...” Van me eigen ken ik hem nie deze meneer van ze Haas. Maar assie er toch ben...

Nadat we weggingen van de markt kwamen we langs een ander park. Daar zage we een beeld genaamd De Schreeuw.

- Doorie luister eeve naar jou mamsie. Jij moet weete, deze beeld sta hier en het is belangrijk. Iedereen heb een meening en jij mag erfoor uitkoom. Meneer Theo fan Gog wer dood geschoote want hij zeg altijd wattie erfan vin.

- Dus deze meneer isse fermoort omdat hij zijn mening gaf? Maar je mag toch je mening zegge?

- Jij mag altijd jou meening zegge maar jij gedraag jou eigen wel Doorie. Jij moet rezpekt hebbe foor deze meneer. Hij heb het nie ferdien...

We ginge wat paardeploemen en maadewiefies pjukken en legde het bij het beeld neer.

JOHNNY JORDAAN

We liep het park uit en ik moest mammië weer in de auto pjoepen.

-Mammië houw je puik in!!

-Ooh mij 6 makkele fichte met mij kibbeldinge...

Mammië zei dat ze naar de beelden op de Elandsgracht wilde gaan.

Dus wij naar de Jordaan rijden.

We waren in de Jordaan aangekomen. Bij de Elandsgracht.

Mamsië begon gelijk te vertellen hierover.

-Ooh Doorie mij hart zing. Jouw oma prinses Katrientje zou hieraan

smullen. Assië goed kijk zie jij allemaal beelden van bekende

Amsterdamse folksangers. Mij eigen is van mijn tante Leen. Zij is de

vrouw naar mijn hart. Ooh Doorie mij eigen maak effe mij Zelfie, voor

mij Bert. "Waar liefde woon..."

-Mammië... mag ik een ijsje? Ik heb er tjeke in.

3

Emoties

Mammie sei dat we naar het Anne Frank huis en de Hollandsche Schouwburg sauwe gaan. We ginge eers naar de Hollandsche Schouwburg.

Daar mogge we gratis in assie maar denk aan jou affestand. Toene we binne kwaam zaag we een hele gjote muur fol met familiename van fermoorfe mense in de tweede weereldoorlog. Duisende naame...

- Oooh mamsie... sjiijn dees mense er niet meer?

- Lieve Doorie jij moet nu goed luistere naar jou MamaLoesje want jij zie nu zofoel ferdriet.

- Oooh snik snik.

Mamsie begon te fertelle ofer de geschiedenis.

Hollandsche Schouwburg

-Oooh ik vin het moeiluk Doorie. Jij ben nou in jou Hollandse Schouwburg en ze heb hier veel Joode fast gehouwe foor dattie na ze konsentraziekamp ging. En er waare ook beebies bij Doorie. Soms heb dappere mense beebies naar buite gesmokkel en toen wer één beebie burgemeeser van Amserdam. Van me eigen ken ik hem nie Doorie maar hij heet Ed van Tijn. Mij hart heb er wel ferdriet van.... We legte madewiefjes neer en we ginge weer naar buite. Toen sei mamsie datte we naar het Anne Fankhuis sauwe gaan.

-Mammie... naar wie? Wie was sei?

-Wij ga nu naar mevrouw Anne Fank in ze eigen huis. Assie mij eefe laat bijkome van mij emozie van mij burgemeeser dan fertel mij eigen het zo. Oooh mij buik heb nu zofeel honger.

Ikke ging oppe kaart kijke waar ik heen moes rijen. Mammie had ik weer in auto gepjopt. Se pakte een zakje met garnaale en begon te eet. De hele auwtoo sat onder de garnaalekjuimels.

We ginge richting pjinsegjacht. Op naar het huis.

We parkeerte in de buurt fanne annehuis. Bij het homomonument. Daar stont een boot voor ons klaar. Maar we gingen eers dus naar het Anne Frank huis.

Ooooh wat een rij mense seg. Het was maar goet datte mamsie geregelt had datte wei so naar binne mogge lope. Anners hat we daar uuuuure staan wagge. Enne niemand die denk aan ze affestand.

We ginge naar binne.

-Mamsie... wat ruik het hier raar?

-Ooooh mij neus Doorie. Mij neus ruik kruiden van meneer Otto Fank . Jij mag het nie ferder fertelle maar mij neus ruik liever mij visboer.

Mamsie begon te vertellen oofer Anne Frank.

-Anne Fank was ze heele bekende Joodse meisje Door. Zij heb ze eigen dagboek geschreeve. Toen zattie ondergedooke in ze achterhuis in Amserdam met ze zusje Margoo en ze pappa Otto Fank. Hij heb het als enige oferleef Doorie. Margoo en Anne Fank heb vлектiefus gekreege in ze konsentraziekamp. Toen had jij nog geen fierus van mevrouw Coorona. Maar assie vлектiefus krijg dan kan jij niemeer ferder leeve. Gelukkig is ze dagboek dattie geschreeve heb Doorie zofeel beroemd geworre. Zij heb zo ze eigen ferhaal kunne fertelle aan heel jou weereld. En het is belangrijk. Iedereen moet van ze eigen weete van Anne Fank en wattie allemaal heb meegemaak. Zij heb het selluf helaas nie oferleef dus wij heb alleen haar dagboek.

-Oooh mamsie... ikke weet niet watte ik moet sjegge. Sniksnik.

-Jij hoef niks te zegge jonge. Kom maar bij jou mamsie...

Ikke kjoop bij mamsie oppe schoot en liet mijn traantjes lopen. Nadat ik uitgesnikt was sei mamsie dat we verder gingen.

We liepe naar het Homomonument.

Ook daar wist mamsie wat over te vertellen.

-Doorie nou moetie jou groote oor spitte en jou oog goed gebruike. Assie goed kijk zie jij één groote rose driehoek en het is van graaniet. Het sta simbool foor alle hoomoosmanne en hoomoovrouwe die in ze tweede weeredoorlog omgekoome zijn. Zij wer vermoord om dattie hoomoo zijn. Jij snap er toch niks van dattie soiets doe. Wie fersin soiets??

Toen zei mamsie iets waardoor ik opkeek. Ze noemde Jiekie en mijn naam en sei iets:

-Doorie, MammaLoesje ga jou nou iets zegge waar jij goed na moet luistere. Jij ga trots zijn op jou eigen en op jou Jiekie. Assie twee katers ben en jij ben ferlief op elkaar dan bennie hoomoo. Maar jij ben mij jonge, mij beebie, mij Doorie. MammaLoesje is trots van ze hart en foel liefde foor mij jonges. Jij ben goed zo assie ben Doorie, het maak niks uit van wattie ben. Jij ben jou eigen en jij heb jou eigen moonuument.

- Oooh mamsie... ikke ben er tjots op!!

We gingen naar de boot toelopen die klaar stond voor ons.

We sauwe langs de westertoren varen richting dam. Mamma wou daar naamelijk ook heen.

Flak voor we opstapte froeg ik wat aan mamsie.

- Mammie... mag ik een ijsje?

4

- Lekker eten

Ikke kjeeg weer geen ijsje. We stapte oppe boot en weg ginge we. Op naar de Dam. Toen sag ik opeens een coole winkel. Er stond T A T T O O op. Ooh ik wau dat sien. We ginge naar de kant. Mamsie wau dat eigeluk niet.

- Doorie wat moeties daar van jou eigen. Jij ga nie tekeninge maake in jou vacht. Jij ben geen Piekasso.

Maar mamsie... we kun tog evve kijke?

- Jij ga jou eigen wel gedraage Doorie! En jij moet jou poote onsmette en jou kapje foor.

We besloot naar binne te gaan. Ooh wat sag het er vetgaaf uit seg. Ikke wau ook gjaag een taatoe heppe. Ikke sog een plaatje uit en nam plaats oppe stoel.

- Doorie, hebbie geen oorrie! Jij ga daar somaar zitte op zo een groote tattoewaage-taafel bij de tattoewaage-meneer.

- Maar mahamm
- Doorie, jij ben nog nie droog achter jou oor. Jij ga jou eigen nie fersiere in jou vacht. Jij krijg het er nooit meer uit!

Nau... jullie snapte het al. Ik werd aan mijn oortjes de sjop uitgetrokke. Mamsie begon te vertel oofer tattoeweere.

- Doorie jij weet het nie maar jou tattoewaage stam af van zo een moeiluk woord. Mamsie ga het probeere uit te spreek. Luister jij wel Doorie. Jij zeg eigenluk Taatuu en het beteeken streepe. Het is al zofeel jaare geleede, jij kan het nie befatte Doorie. Feertienduisend jaar foor Kristus. Froeger liep alleen slaafe en kriemieneele met zo een Taatuu. Daar wil jij toch nie bijhoore van jou eigen!

Nou... we waar ondertusse weer in de boot. Op naar de Dam. Mamsie begon weer te fertelle.

-Oooh Doorie jou Dam is ze plein in het midde van jou stad. Jij kan er jou poote breeke van zofeel ongelukkige stoepteegel. Jij ga er nie poinke en jij kijk uit foor jou MammaLoesje want zij breek ze nek. Jij moet er toch nie aan denke dattie ga ligge spartele foor ze koninkluk paleis en jij weet nie wat foor groote gebouwe allemaal. En jij heb ook urne maar daar moetie foorsichtig mee zijn. Jij weet nooit wie erin zit van ze eigen. En jij heb er twaaluf. Luisterie wel Doorie, het is belangrijk! Kom dan maggie een zelfie maake van jou Mamsie en jou eigen. Houwie jou kaamera wel recht Doorie, dattie er van jou eigen ook nog opsta. En mij dam natuurluk. Van mij eigen kom ik hier misschien nooit meer terug. Mij Bert geef er niks om...

Ikke kjeeg honger. Ooh ikke sag mekdonnaalts.

- Oooh mamsie... gaan we een purgertje ete? Magge ik dan een heppiemiël met zoon gaaf kadootje er bij?

- Jij ga nie knoeie en jou heele heppiemiël ofer jou vacht gooie. Gebruikie wel jou serrefetje! En jij moet jou poote onsmette.

Maar waarom moete ik nu weer een serrefetje om!!

- Om dattie jou eigen moet gedraage en jij ben met jou mamsie op stap! Oooh Doorie kijk hoe lekker. Jij weet nie wat jij zie. En jij kannie altijd diejeete van jou niere. Bestel jij maar seefe heppieburgers foor Mamsie in sjelei van meneer mekdonnalt.

Mamsie at en at. Mense stonde verschrikt te kijke hoe se sofeel kon wegwerke.

-Jij ga het nie in jou blog schrijfe Doorie, mamsie heb gewoon honger. Assie alleen maar nierdieet krijg wor jij swakjes. Toen mamsie klaar was met ete ginge we weg.

BANANENBAR

We sauwe naar het Scheepvaartmuseum gaan.

De boot lag ies dieper toene we er in saate, maar we hadde lol. We sogte op joeptjoep een liedje op wat oofer fare ging.

We saate alle 2 van: Faare faare wiede wiede waare, wij kom thuis om ze heppieburger fraage...

En toen sag ik HET!! een ijswinkel!! Met mijn fafforriete smaak!! Banaan!! Oooh ik ging poinken en poinken. We maakte beina waater!!

Oooh mamsie... pliesss mag ik een ijsje?

-Fooruit dan, jou mamsie kan nie altijd nee zegge. En van mij eigen lus mamsie ook wel ze ijsje. Hoop dattie ook fanieljefla heb....

Ooh ik was sjo bjj. We ginge aanmere en stapte uit de boot. We moese een paar sentjes betalen en mogge aan een taafultje plaas neme. Mamsie keek goed naar de affestand van annerhalfe meeter. Ik kon niet stil sitte.

-Doorie weetie seeker dat wij in jou ijswinkel zijn? Die mevrouw heb zo aparte kleere aan. Hebbie ze eigen wel onsmet?

Evve laater kwame se met de banane. Oooh se sauwe, in ons bijzijn, dus de ijsjes zelf maak.

Maar... maar... maar mammie, wat doen se nu??

OOOOOOOH

-Doorie, MEE! Jou oog dicht en meekoome. Affestand of nie...

Wordt vervolgd....

5

Bananen

Mamsie gooite een laake ofer ons heen sowdat niemant kon sjien dat wei hut ware. Se hat een gat in het lake geknip sowdat we onse flugtroete goed konde sjien. Alleen stak mamsie haar puik eronderuit.

We botste tege heel feel taafultjes aan.

- Mahaamm AUWIE.

- Mee jij Doorie, mamsie schaam ze eigen nu zo errug. Jij heb het nie gesien en mamsie ook nie...

We fonde snel de deur. Buite gekome pakte mamsie wat te ete.

- Mamsie moet eeve nier tonijn eete Doorie. Van ze schrik en ze zeenuuw.

- Maar mamsie, ikke dag eg datte het een ijswinkel was. Snik snik.

Copyright
Martin Alberts

Copyright Martin Alberts

We fonde snel de deur. Buite gekome pakte mamsie wat te ete.

- Mamsie moet eeve nier tonijn eete Doorie. Van ze schrik en ze zeenuuw.

- Maar mamsie, ikke dag eg datte het een ijswinkel was. Snik snik.

- Oooh mij jonge, jij heb er geen errug in maar jou banaan is van ze eigen geen banaan. En jij kan er geen ijs van eete. Jij moet jou mamsie beloofe dattie hier nooit meer kom. Wij zijn nu in jou rosse buurt van Amserdam. Hier ferkoop mefrouwe ze eigen foor sentjes Doorie, dattie trakkement heb en dinge kan koope. Het besta al langer dan jou mamsie besta. Het is van froeger foor mense van zee, want die moes ze eigen ook fermaake. Dan kwam zij hier bij de mefrouwe en dan had zij saame plesier. En jij noem het prossetuutie Doorie. Beloofie jou mamsie dattie nooit in ze prossetuutie ga speele assie pootballer wor. In jou Banaanebar moet jij veel sentjes betaale en dan kom er een mefrouw en zij heb ze kleere nog nie aan. Zij noem ze eigen serfeerser! Jij moet er toch nie aan denke Doorie. Jij ga het nie teege mij Bert fertelle, mamsie schaam ze eigen tot achter ze oor.

OPEN!
TICKETS ONLINE
RIJKS MUSEUM

We stapte weer inne boot en ginge verder. Op naar het rijksmuseum. We ginge naar binne en ooh... we sage de nachtwacht. En ikke vroeg aan mamsie hoe dat kon, want het is gewoon ooferdag.

- Wat stellie mij jou moeilukke fraage Doorie. Kijkie eens goed. Jij kijk nu naar jou beroemste schillerij van jou weereld. En het is van meneer Remband van Rein want hij heb het geschillerd. Dan bennie wel een heele knappe meneer Doorie. Er was ooit een meneer die von er niks aan, hij heb geprobeer om deeze schillerij met ze schoenmaakermes kapot te steeke. Wie doe soies? Mamsie vin het vreseluk. Jij heb er geen errug in van jou eigen hoefel uure jij noodig heb om deeze schillerij weer te res-too-reere. Mamsie gebruik nu moeilukke worde Doorie, zij heb erop geoefen want anders krijg ze straks weer kommetaar. Deeze mooie schillerij heet de Nachwacht en nou kom het Doorie. Jij kan er oferdag naar kijke maar ook in jou nacht! Soies, de rest is mamsie fergeete. Maar jij kan zofeel mooie dinge zien in jou Rijksmuseejum. Het hoor bij jou onwikkeling jonge.

We besjote verder te gaan. Niet naar het scheepvaartmuseum sowals geplent, maar naar de poeseboot op de singel. Want dat font mamsie leuker.

- Mamsie? Wat is dit?

- Oooh mij jonge hier hebbie mij stukje hart van Amserdam. Hier woone allemaal zwerfkatte en jij weet. Jou oom Bert was ook zwerfkater froeger. Hij heb nooit op zo een boot gewoon, hij zou het nie wille van ze eigen. Maar in Amserdam is deeze poeseboot bekend jonge en het is ze dreifende diere-asiel. Spesiejaal foor zwerfkatte, dattie opgefange kan worre. Dan bennie wel goed beezig Doorie. Het is nu ze Stichting de Poezeboot en jij kan beeter hier jou sentjes dooneere dan bij de mefrouwe zonder kleere. Assie wil kan jij het iedere dag bezoeke op jou opgezette tijde.

We ginge weer fanne boot af en bragge de boot terug naar waar we opstapte.

**PHLETO
BEKUNING**

NO. _____
TANGGAL _____
DIKETAHUI & Sertifikasi

1. KEMAMPUAN	1. KEMAMPUAN
2. KEMAMPUAN	2. KEMAMPUAN
3. KEMAMPUAN	3. KEMAMPUAN
4. KEMAMPUAN	4. KEMAMPUAN
5. KEMAMPUAN	5. KEMAMPUAN
6. KEMAMPUAN	6. KEMAMPUAN
7. KEMAMPUAN	7. KEMAMPUAN
8. KEMAMPUAN	8. KEMAMPUAN
9. KEMAMPUAN	9. KEMAMPUAN
10. KEMAMPUAN	10. KEMAMPUAN

Daar stont onze flauwepauweauto op ons te wagge.

Er lag een briefje op. Datte we een bekeuring hadden kjeeg. Maar...

maar ikke hat mamsie tog sentjes geef om te moog parkeere?

Ikke keek mamsie aan. Toen bekende mamsie dat se er lekkers foor hat kogt.

- Assie zofeel moet fertelle ga jou buik knor krije van ze honger.

Mamsie moet op tijd eete, ook foor ze niere.

- Ooooooh mamsie toch.

- Jij moet nooit fergeete, assie met jou Mamsie op jou stap ben dan moet jij eete.

Ikke belte met me mobiel naar me mense die de bekeuring gewijk betaalte.

- Lieve jonge nu heb mamsie nog één ferrassing foor jou eigen. Jij mag pooseere in jou Olimpies Staadion met jou bal. Foor jou mamsie ze fersaameling en omdat jij mij besse pootballer ben van mij hart. En omdat het mij ferrassing is mag iedereen jou mooie footoo zien en houw Mamsie ferder ze bek.

Daarna ginge we terug naar me huis rijden. Ikke ging gelijk naar me bak toe want ik moes eg enorm plasse.

Mamsie ging de koele kast en me noepjestas leegroofe. Toen belde de visboer van mamsie weer aan. Of se meeinging naar huis. We naame afsjeit met heeeel veel koesjes en weg was mamsie met me noepjestas.

- Dag mij Doorie, mamsie houw jou. Hoop dat jou noepies nog smaake....

6

Heppie end

Ik sat nog een beetje na te snikken dat me wieffe mamsie weg was toen opmijeens de deurbel ging. Me mensen deeje de deur ope. Se hadde een gwimlag oppe hun gesicht. MAMMIE!! Se was tewugkoom. Oooh ikke maakte freugtepoinkees.

Ikke sloeg me pootjes om mijn mamsie heen.

- Oooh mij beebie, mij jonge. Hier is jou mamsie weer. Jij geloof het nie van jou eigen maar mij buik heb het mij eigen fertel. Jij heb nog nie alles gesien en Mamsie wil nog naar ze Ploemetjesmarruk. Mamsie kan nie somaar in ze eigen huis aankoome en zij heb niks bij foor ze eigen vrouw. Assie een beetje van jou goeie maniere heb dan bringie wel jou ploemetjes mee. En jij kannie in jou mand ga ligge en jij heb niks van jou Ploemetjesmarruk gesien.

-

Oooh dus uwes wille me nog de ploemetjesmarruk late sien? Oooh dat isse vetgaaf.

-Mamsie hou van ploemetjes en zij is gek op jou Ploemetjestoel. Jij wor en frolijk van en jij foel geluk in jou hart. Ploemetjes maak jou dag, ook al kannie ze beeter nie eete.

Juwwie weete het missjien nie, maar ikke hep een ploemetjesstoel op me ballekon staan. Die heppik erft fan mij Ooma Katrien. Die stoel sjaap so lekker. Ikke sjaap faak oppe stoel. Soms laat ik er sellufs wintjes op. Niemant wuikt ze toch hihhi.

Mamsie sei datte se dus furrgete was omme de marruk te late sien.

-Jij ga jou eigen wel gedraage en jij moet jou affestand houwe. Nie van jou mamsie maar wel assie annere mevrouwe zie. Hebbie nog bensien in jou Flauwerpauwerauwtoo, dan maggie jou mamsie nog een keer rondrije.

Ooooh dat is vetgaaf!! We ging naar de flauwepauweauwtoo lope. Mamsie hat nog snel een toonein en wallefis uit de koele kast gepak. En weg ginge we!!

We ginge fia de oofertoom naar het Leidseplein. Sjoooo daar was het me een partij dwuk.

- Ooooh mamsie, watte dwuk. Ooferal twemmen en boesen. En ooooh ooferal fiessen.

Mamsie begon oofer het Leidseplein te furtellen.

- Weetie waar wij nou sijn mij jonge? Wij zijn op jou Leidseplein, jou mamsie heb het opgesocht want assie ies opsoek dan hebbie ook wat. In Amserdam is jou Leidseplein zo bekend, jij heb er jou terras, thee-aater en jij kan er eete en jij kan er drinke. Dat is belangrijk anners hoefie er nie naar toe te gaan. Jou Plein is fernoem naar ze Leidsepoort, die loop heelemaal naar Leide. Daar is jou mamsie nog nooit gewees. Jij heb er ook jou Schouwburg en jou plein is belangrijk foor jou furkeer dus kijke goed uit. Jij wil nie met jou staart tusse jou trem koome...

Mamsie froeg of ik bij het hootel twee bekertjes catmelluk to goo wau hale. Sjeee... wat een drukte op de weg. Ikke besjoot om een reuse poink te doen. Onnertusse had mamsie ies sniekie daan.

Niemand heb het gesien maar van mij eigen heb ik teege mij Ijskomeneer gezeg dattie ze banaaane-ijsko uit ze frieser moet haale. Mamsie ga ze jonge ferrasse maar hij mag het nie weete. Poeberkaaters mag wel alles eete maar zij hoeft nie alles te weete, van ze eigen!

We hadden de melluk op en ginge door de Leidsestjaat naar de Ploemenmarrukt met onse Flauwerpauwerauwtoo.

Eigeluk mag je daar aween maar wope. Maar wei mogge het. Oponseens sage we de Ploemenmarruk. Oooh we sage ploemen en plante en soeffenieren. Het was so dwuk.

Mamsie begon weer te furtelle en zij moes inees so niese!!

-Mij jonge... hhhaat sjie jij alle ploemetjes... Tsjie...Luisser evve naar Mamsjiie! Froeger heet de Ploememarruk Boome en plantemarruk en er wer nie feel sn... snieploeme ferkoch. Ass...sjie goed kijk dan dan sssjiie jij dat al jou kraame ligge in jou gracht oppe boote. Sssjiie!
Oooh mij jonge, mamsie moet sn... snel doorloope want zij foel ze aa-ler-tjie! Mamsie is aa-ler-gies foor Hie hie hie-aaa-sinte. Gelukkig wor er nu feel soefenier ferkocht maar jij moet weete. Jou burgemeesser houw het mee in ze gaa gaa tssiee, dattie nie tefeel soefenier krijg. Het is wel jou ploemetjesmarruk.
Oooh mevrouw mag ik ses bosssjiiee... Freessjiieaaa. Dank u wel! Snif snif
Kijk mij jonge, foor jou vrouw en mij eigen vrouw. Frees..tsjiieeeeeaaa!
Leggie die evve in jou auwtoo en pakkie gelijk evve jou Mamsie ze niesnoepies foor ze aa-ler-gie.....!
Dank wel!

Oponseens sag ik ies op ons afkoom. Een ijskookar!! De meneer agger het karretje froeg offe ik Doorie was. Ikke sei bjaaf ja meneer.

Ikke seg uwes eerluk dat ikje best sjrok en furrleege wert hihhi.

Toen begon mamsie ies teeg mij te segge.

-Mij lieve Doorie, mij beebie. Jou Mamsie was nog ies fergeete en jij geloof het nie van jou eigen. Jou Mamsie heb ze heele Ijskookar van meneer Sundeej afgehuur. Wij mag zofeel Ijskoo eete als jij wil van jou fafforriette smaak. Mamsie heb Rojaal konijn, garnaaaale, aarbei, kippefluegel, runt, wallievis, nierdiejeet, haaring, schellevis, booter, kaaramel maar jij krijg: banaaaan!

Ooooooh egwaar mamsie?

-Egwaar mij jonge, mamsie wil zo graag saame met ze jonge ijsies eete.

En het hoor bij faakanzie.

Ikke sag egwaar een megagwoot ijssie. Ikke sat er gewijk, smeksmak, fan te ete. Hihhi smeksmak. Oooh wat,smaksmeke, was dat ijssie wekker.

Mamsie hat haar fafforriette fismaake laate maake. Tonijn met fannieljefla!!

Mamsie begon oofer het Rembrandtplein te furrstelle smeksmakburp.
- Doorie wij sta nu op het Rembantsplein in jou sentrum van Amserdam.
Jij zie jij kan hier ook feel eete en drinke en het is bekend. Heel feel
froeger wer de maandagmarruk foor suivel van de dam naar het plein
ferplaas en zij noem het Bootermarruk. Het was in sestienneege-en-
sestig. mamsie weet het nog goed. Jij ken hem nie maar koning Wim drie
heb hier ze gietijser Rembantmoonument onhult. Toen heb de
burgemeeser de naam van jou Bootermarruk ferander in Rembantsplein.
Maar nou moeties goed oplette Doorie. Luister jij nog! Jij ben bijna
ferstop achter jou IJskoo. Jij weet jou mamsie heb feel ferstand van ze
Neederlanse taal. Iedereen heb het alteit maar ofer Rembantsplein en jij
zet er jou s tusse in. Jij geloof het nie Doorie maar zo heb het tot
neegetien-fijf-en-tagtig ook op straatnaamborde gestaan. En jou Mamsie
ferzin het nie. Iedereen zeg Rembantsplein, ook jou vrouw, maar jou
mamsie weet hoe jij het van ze eigen moet zegge: Rembantplein.

Mamsie heb zo ze fermoede dattie er heelemaal niks van heb meegekreege! Alleen jou banaaan. Jou jeug van teegewoordig geef toch nerreges niks nie om. Jou mamsie sta ze eigen uit te sloofe foor Jan Doedel!

Nadat ikke een vette boer liet sei mijn mamsie dat het teit was omme naar huis te gaan.

-Oooh mij jonge moetie jou eigen nou alteit zo laate hoore! Hebbie geen maniere!

Mamsie eet evve ze elluf Ijskoos op en dan ga wij terug naar jou Flauwerpauwerauwtoo. Smikk, smekk, smakk, hap, slik weg! So mamsie is klaar.

-Ooooh mamsie, ikke hep eggiewaar genoote fan alles. Oppe de bannaanebar na dan hihihhi.

We reede langsam naar huis. We waare sjo gewukking datte we lietjes saate te singe oofer ammersedam. Fanne tante Leen!! "Aan ze Amserdamse grachte....., heb ik heel mij hart foor alteit ferpant. En mij Bert fult mij gedachte, als mij mooiste man van mij land...!"

Mamsie liep nog evve mee naar boofe. Se sei datte we elkaar gauw weer sauwe sien.

- Doorie geefie mij ferlepte freesiejaa aan jou vrouw. Jij kan teegewoording jou ploemtjes niemeer in jou auwtoo laate ligge of jou steele ferleppe. Maar jij moet nooit fergeete: Jou freesiejaaa ferwelke, jou scheepe fergaan. maar mij liefde foor jou mij Siemees, blijf alteit bestaan!

Ooooh mamsie, ikke sal nie huiwe. Ikke benne uwes gwote swarte siemeesjebiebiejonge. Ikke hau uwes!!

Met een dikke, superdikkemegakoes naame we affesjeit.